WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 4 24 januari 1970

30 ct. p. w. Losse nrs. 40 ct. België 7 fr

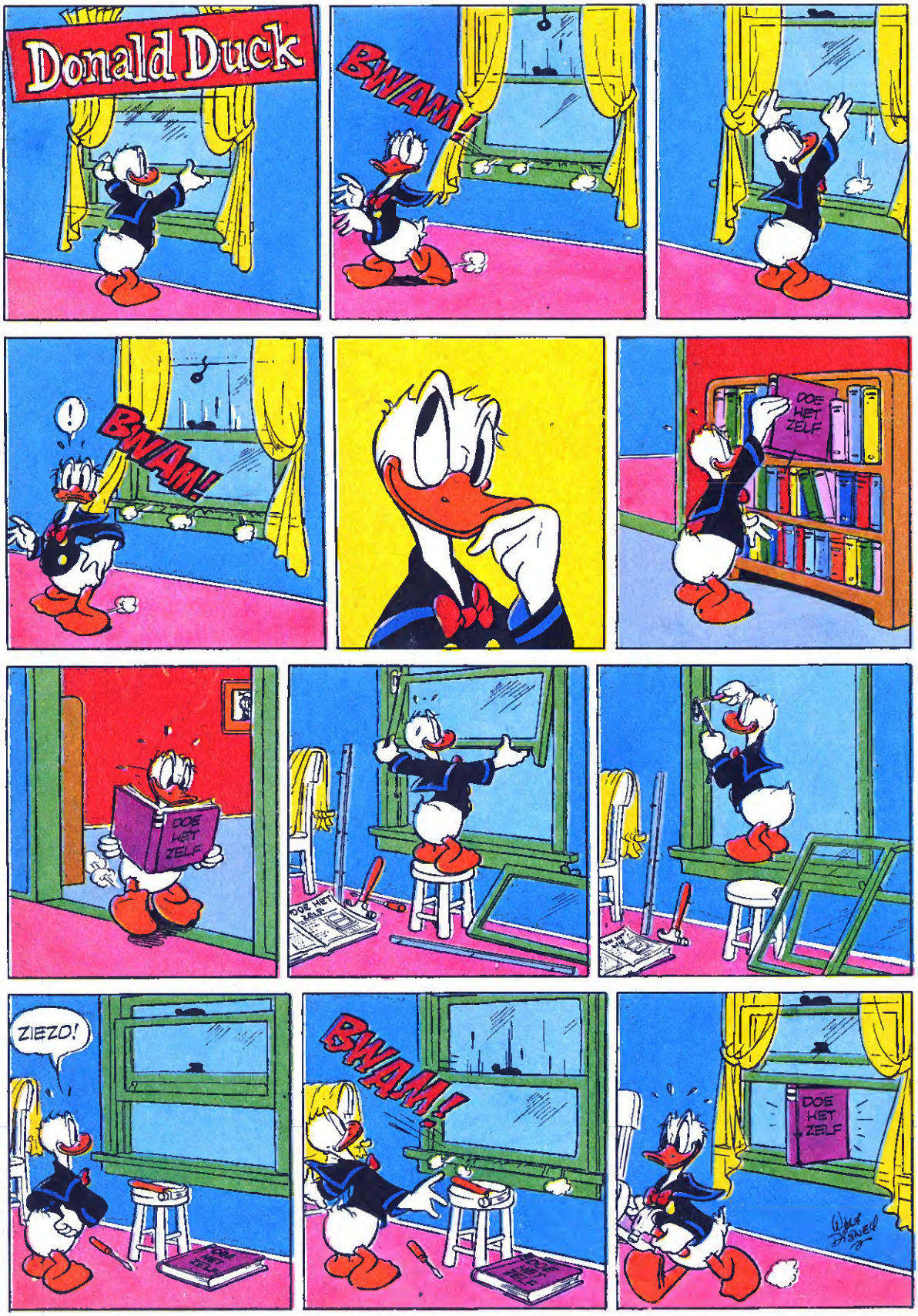
Donald Duck
BWAM!
!
BWAM!
DOE HET ZELF
DOE HET ZELF
DOE HET ZELF
DOE HET ZELF
ZIEZO!
BWAM!
DOE HET ZELF
DOE HET ZELF
DOE HET ZELF
DOE HET ZELF

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

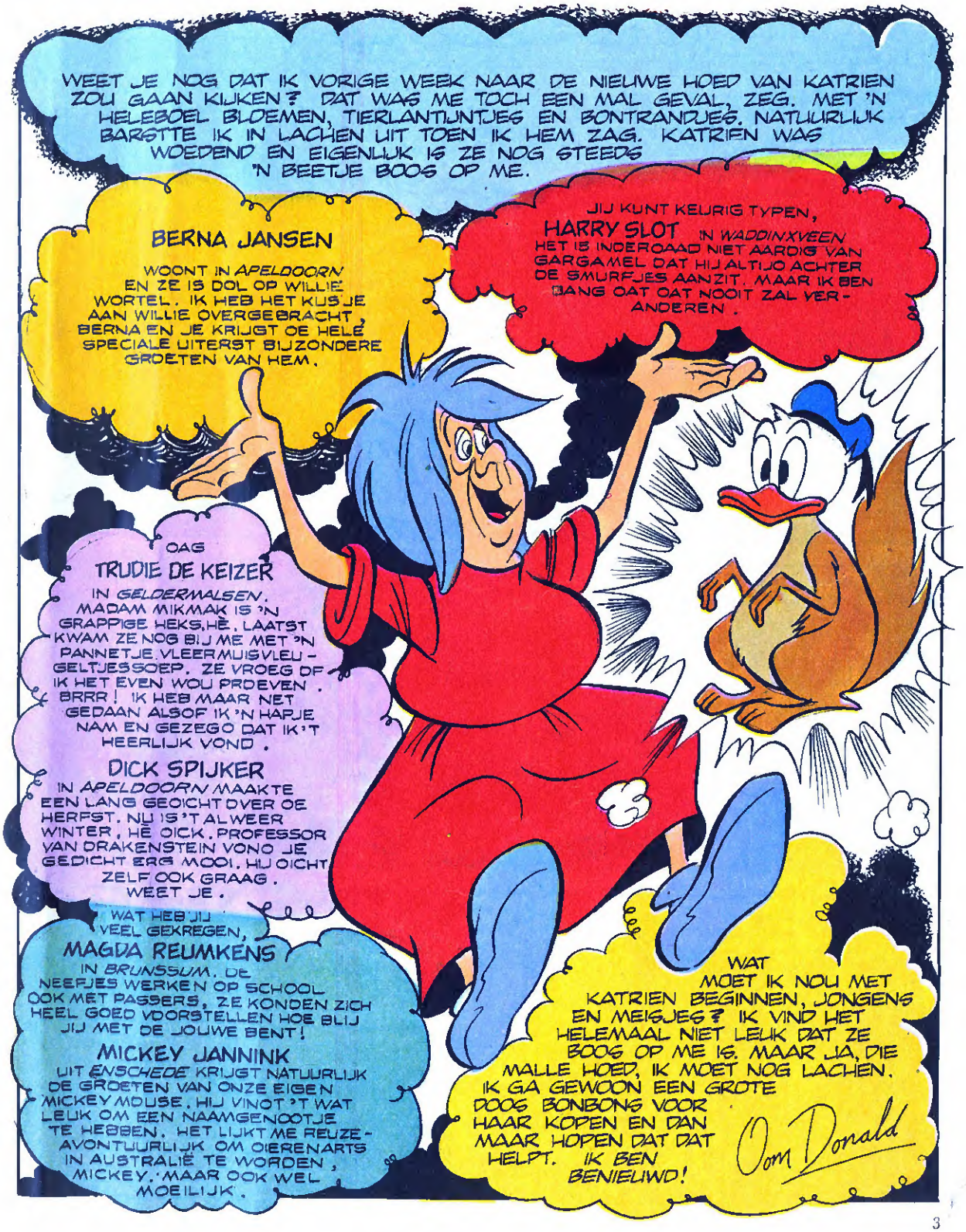

Oom Dagobert

HOOG BEZOEK

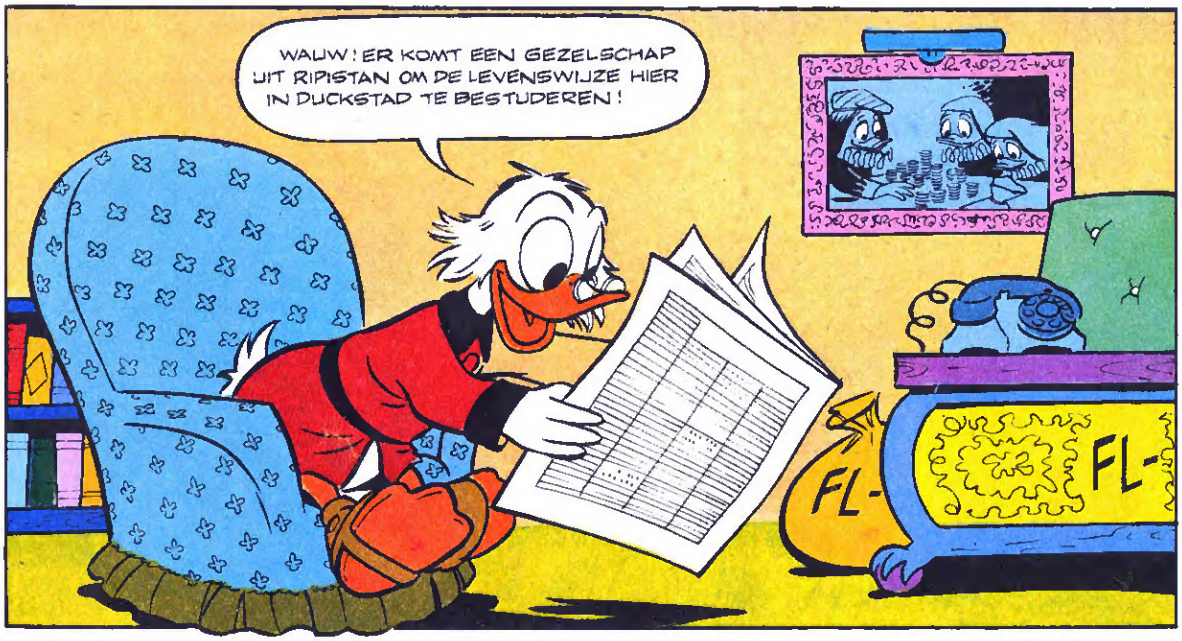

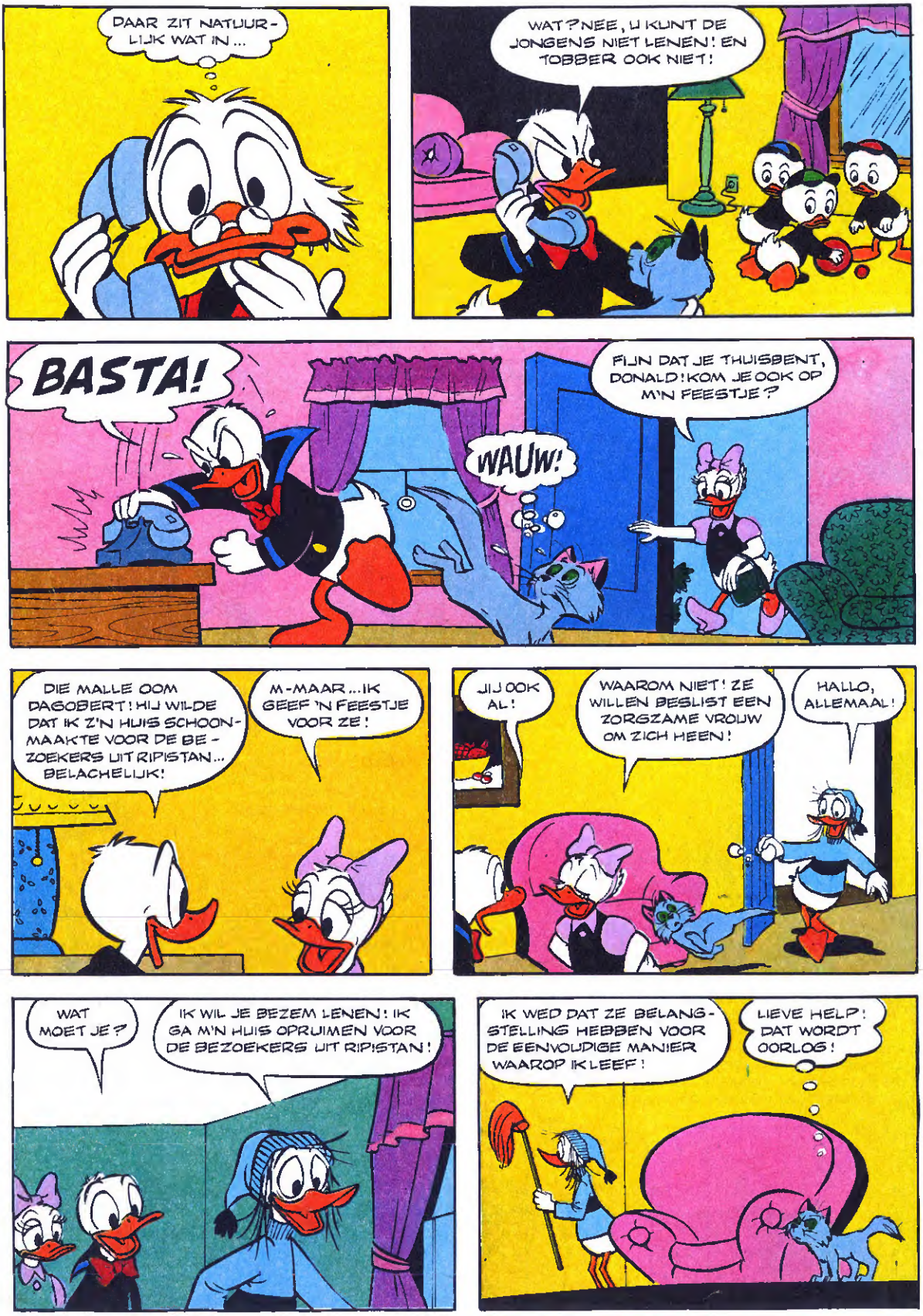
DAAR ZIT NATUURLIJK WAT IN ...
WAT? NEE, U KUNT DE JONGENS NIET LENEN! EN TOBBER OOK NIET!
BASTA!
WAUW!
FIJN DAT JE THUISBENT, DONALD! KOM JE OOK OP M'N FEESTJE?
DIE MALLE OOM DAGOBERT! HIJ WILDE DAT IK Z'N HUIS SCHOONMAAKTE VOOR DE BEZOEKERS UIT RIPISTAN... BELACHELIJK!
M-MAAR... IK GEEF 'N FEESTJE VOOR ZE!
JIJ OOK AL!
WAAROM NIET! ZE WILLEN BESLIST EEN ZORGZAME VROUW OM ZICH HEEN!
HALLO, ALLEMAAL!
WAT MOET JE?
IK WIL JE BEZEM LENEN! IK GA M'N HUIS OPRUIMEN VOOR DE BEZOEKERS UIT RIPISTAN!
IK WED DAT ZE BELANGSTELLING HEBBEN VOOR DE EENVOUDIGE MANIER WAAROP IK LEEF!
LIEVE HELP! DAT WORDT OORLOG!

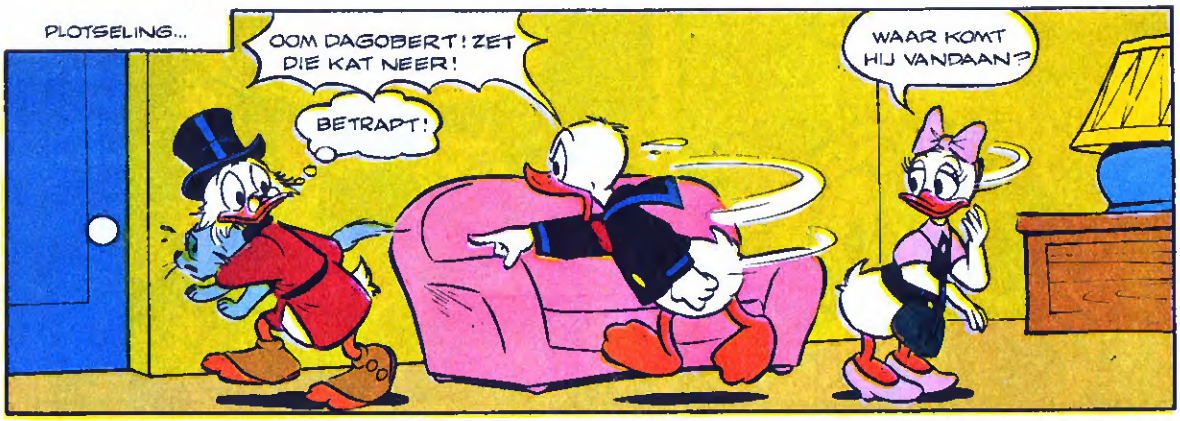
PLOTSELING...
OOM DAGOBERT! ZET DIE KAT NEER!
BETRAPT!
WAAR KOMT HIJ VANDAAN?

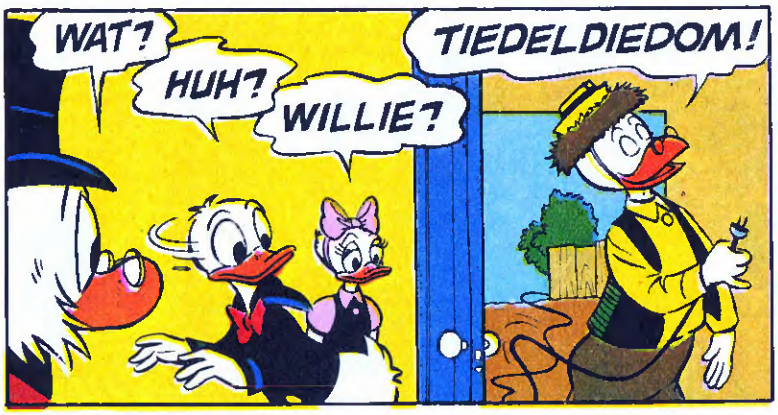
WAT?
HUH?
WILLIE?
TIEDELDIEDOM!

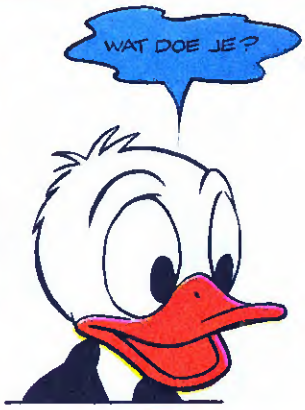
WAT DOE JE?

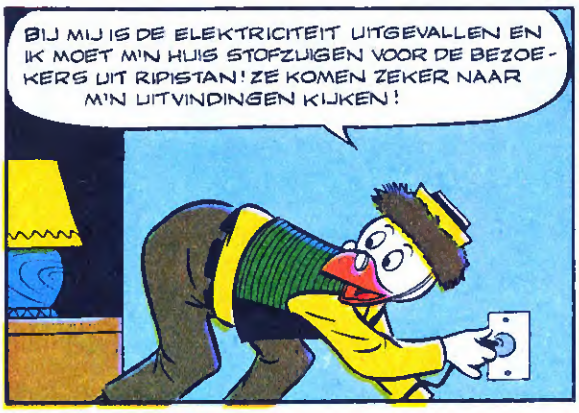
BIJ MIJ IS DE ELEKTRICITEIT UITGEVALLEN EN IK MOET M'N HUIS STOFZUIGEN VOOR DE BEZOEKERS UIT RIPISTAN! ZE KOMEN ZEKER NAAR M'N UITVINDINGEN KIJKEN!

DAAR ZIT ÓÓK WAT IN!
IK WEET WAT U DENKT, OOM DAGOBERT! MAAR U KUNT MIJN UITVINDINGEN NIET LENEN!
ZOU IK MISSCHIEN...

DAMES EN HEREN! EEN EXTRA NIEUWSUITZENDING! HEEL DUCKSTAD IS IN REP EN ROER DOOR HET BEZOEK VAN ONZE VRIENDEN UIT RIPISTAN! DE GEMEENTERAAD BESLIST OP DIT MOMENT IN WIENS HUIS DE BEZOEKERS ENIGE TIJD ZULLEN DOORBRENGEN!

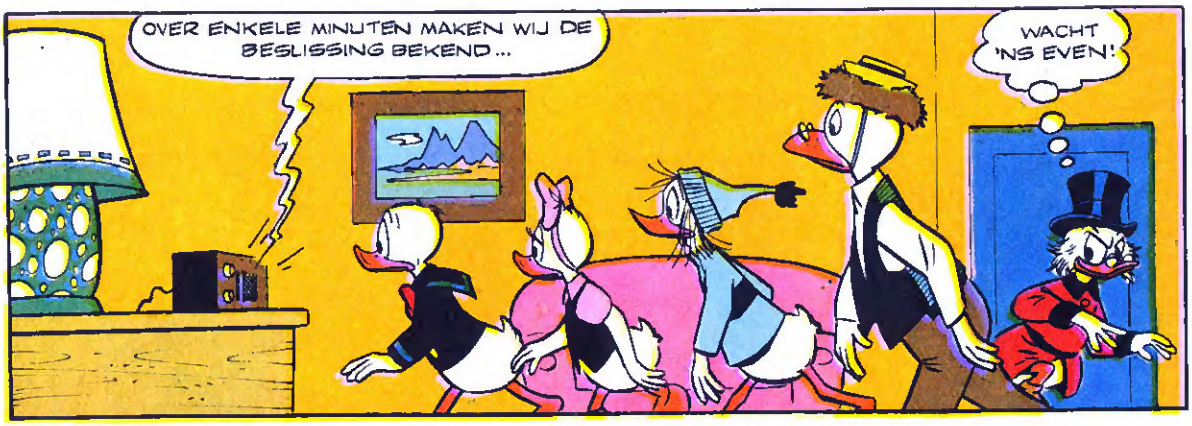
OVER ENKELE MINUTEN MAKEN WIJ DE BESLISSING BEKEND...
WACHT 'NS EVEN!

DAT IS DAN VOOR ELKAAR! BEDANKT!

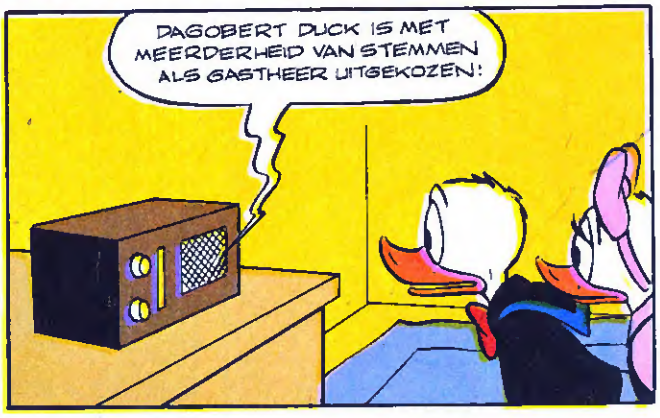
DAGOBERT DUCK IS MET MEERDERHEID VAN STEMMEN ALS GASTHEER UITGEKOZEN!

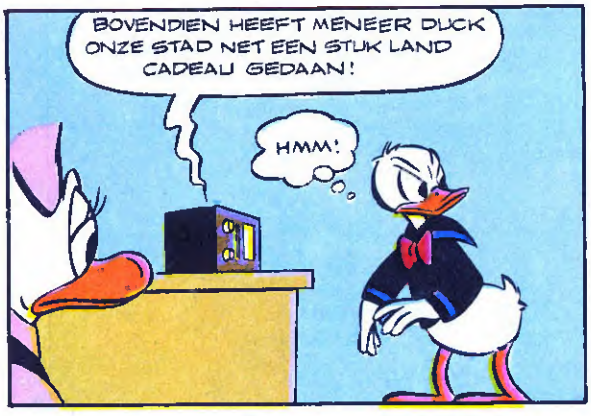
BOVENDIEN HEEFT MENEER DUCK ONZE STAD NET EEN STUK LAND CADEAU GEDAAN!
HMM!

OMKOPERIJ!
TOEVAL!

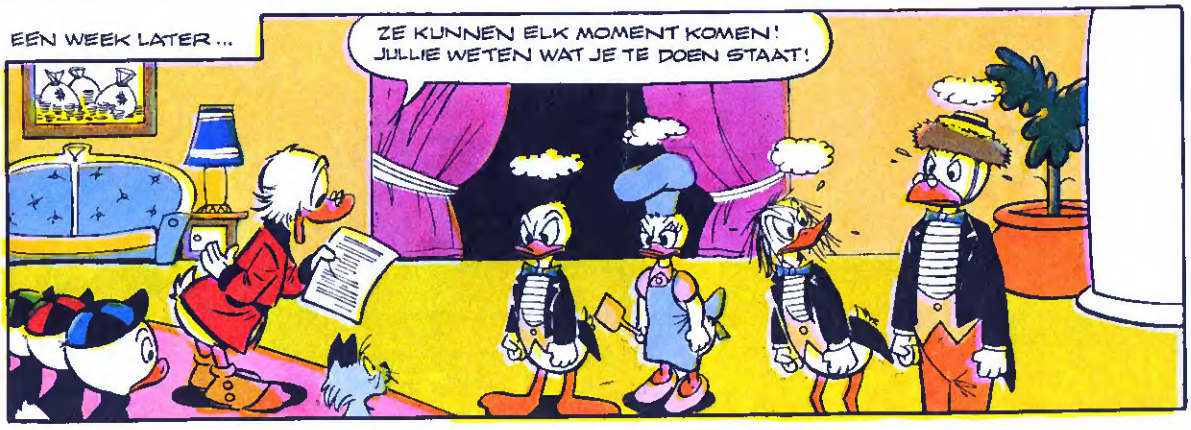
EEN WEEK LATER...
ZE KUNNEN ELK MOMENT KOMEN! JULLIE WETEN WAT JE TE DOEN STAAT!

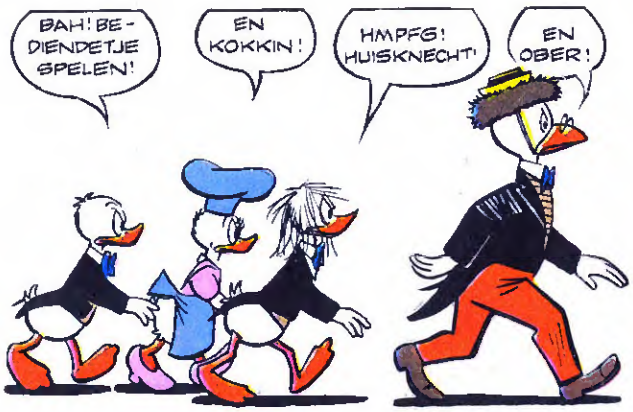
BAH! BE-DIENDETJE SPELEN!
EN KOKKIN!
HMPFG! HUISKNECHT!
EN OBER!

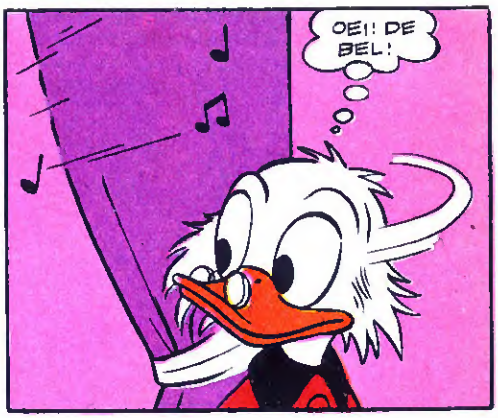
OE!! DE BEL!

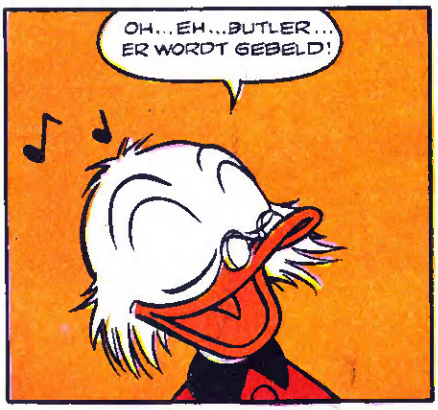
OH...EH...BUTLER... ER WORDT GEBELD!

HMM! ZE ZIJN ER NOOIT ALS JE ZE NODIG HEBT! JE MOET ALTIJD ALLES ZELF DOEN!

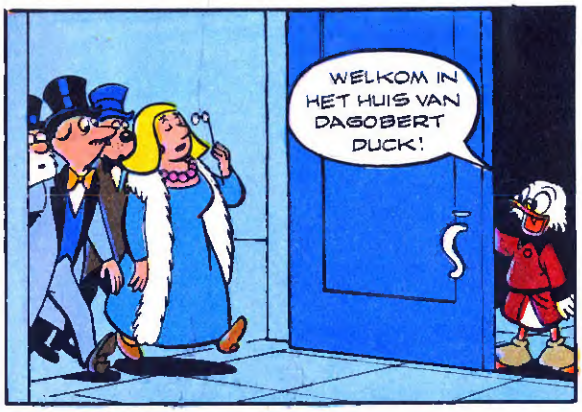
WELKOM IN HET HUIS VAN DAGOBERT DUCK!

'T IS TEGENWOORDIG ZO MOEILIJK OM GOEDE HULP TE KRIJGEN!

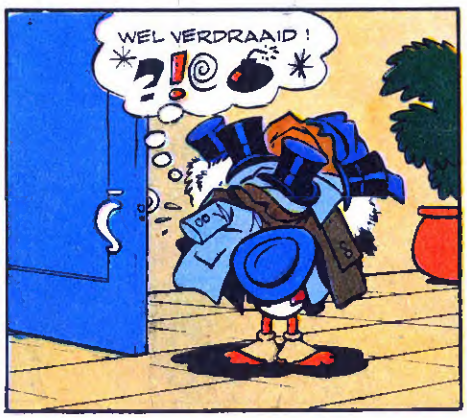
WEL VERDRAAID!
?!@

KOMT U TOCH BINNEN!

EN ZEGT U MAAR WAT U WILT ETEN!
STOP!
BENT U EEN BEETJE VOORZICHTIG MET ONZE SPULLETJES, ALSTUBLIEFT!
JAJA!
MUITERIJ!
VERRUKKELIJK!
ZELF UITGEVONDEN!
PROBEER DEZE 'NS! U WORDT ER NIET DIK VAN!
IK ZOU 'T NIET MOETEN DOEN! MAAR ZE ZIEN ER ZÓ ZALIG UIT!
MOOI GEDAAN, OUWE JONGEN

MAAR WIJ DOEN HET HIER ZÓ!
KOM IK ER ZO UIT?
M'N EIGEN VLEES EN BLOED! WAT DOEN ZE ME AAN?
BOEM!
KEREL! WAT LAAT JE ME LACHEN!
DIE TAFEL STAAT VOL MET ALLEMAAL DINGEN DIE IK LEKKER VIND!
TOBBER! STOP! NIET DOEN!
DIE KAVIAAR IS 'T EINDE!

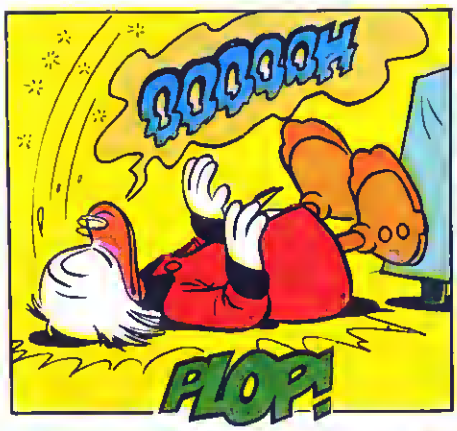
OOOOOH
PLOP!

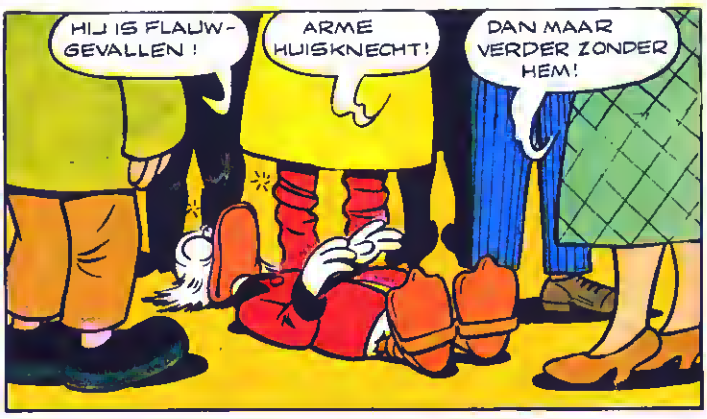
HIJ IS FLAUW-GEVALLEN !
ARME HUISKNECHT!
DAN MAAR VERDER ZONDER HEM!

WAT 'N ALLER-AARDIGST POESJE!

EN WE GAAN NOG NIET NAAR HUIS...
EN WE GAAN NOG NIET NAAR HUIS...
EEN ENIG FEESTJE!

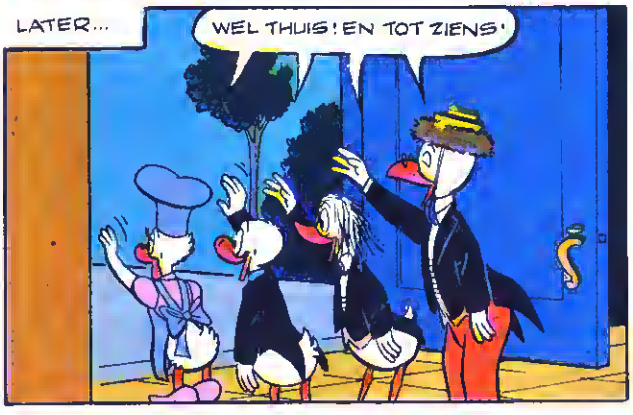
LATER...
WEL THUIS! EN TOT ZIENS!

WIJ KUNNEN OOK BETER GAAN! OOM DAGOBERT SLAAPT NOG STEEDS!

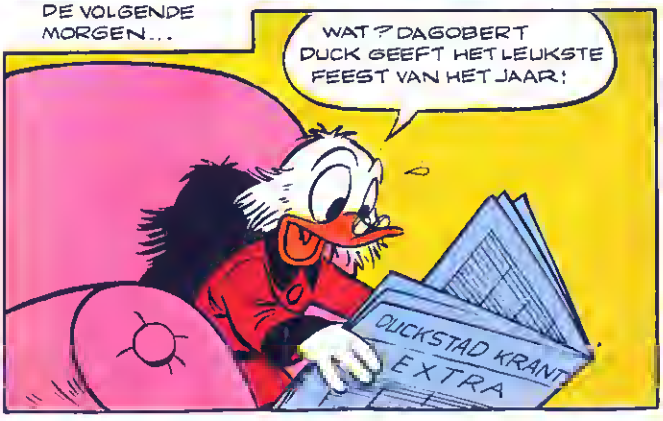
DE VOLGENDE MORGEN...
WAT ? DAGOBERT DUCK GEEFT HET LEUKSTE FEEST VAN HET JAAR!
DUCKSTAD KRANT
EXTRA

TOCH ENIG OM EEN FEESTJE TE GEVEN, WAAR JE ZELF NIKS VAN MERKT!

BOMBONG OP REIS

GESCHREVEN DOOR GEO STAAD
GETEKEND DOOR WIM BIJMOER

BOMBONG MAAKT EEN VLIEGREIS

Daar zat hij nu voor het eerst in zijn leven tussen planten. Het leek wel een bos, maar in plaats van er bovenop te staan, verdween hij er ditmaal in. Een angstig idee.
„Ik zal toch eerst moeten zien waar ik ben," mompelde hij. „En dan maar proberen thuis te komen."
Klimmen had hij nog nooit gedaan, maar nu moest hij wel. Tussen de sprieten door zag hij een soort boom staan — een hoog model met weinig takken en helemaal bovenin eigenaardig gekleurde dingen, reusachtig groot. Als hij daarbij kon komen, had hij een goed uitzicht.
De klim was nog veel zwaarder dan hij had gedacht.
Langzaam, langzaam kwam hij omhoog. Het werd lichter om hem heen. Nog een klein eindje... toen had hij vrij uitzicht naar alle kanten.
Heel ver weg zag hij woeste bergen en aan de andere kant nog net het topje van een kasteel.
„Mooi hè?" hoorde hij een stem boven zich.
Hij keek verbaasd op. Tegen de zijkant van zo'n kleurig gevaarte zat een soort zeilboot op poten.
„Wie bent u?" vroeg Bombong. „En hoe komt u hier? Ik dacht dat beestjes als u op het water woonden."
Het woord „beestjes" was ongelukkig gekozen voor iets waarvan de kop alleen al groter was dan hij. Maar hij kon er nog niet aan wennen, dat al dat kleine grut nu over hem heen zou kunnen stappen... of **op** hem, als hij niet uitkeek.
„Op het water?" De vlinder lachte hartelijk. „Welnee, daar zijn toch geen eethuisjes! Hier is het veel gezelliger." Ze klapwiekte behagelijk en nu zag de reus dat ze geen zeilen had, doch vleugels.
„Eethuisjes...? Ik zie nergens huisjes."
„Hier, gekkerd, **dit** is immers een eethuisje? En dat, en dát, en dat daar..." Ze wees met haar twee boegsprieten de bloemen aan. „Het staat hier **vol** met leuke adresjes!"
In haar opgetogenheid fladderde ze een eindje rond, waarna ze weer landde en het gesprek voortzette.
„Ik heet Esmeralda. En jij?"
„Ik ben een reus, en ik heet Rombong." Esmeralda begon te lachen. „Ha ha ha ha! Een reus! Wel wel. En hoe lang denk je dat vol te houden?"
„Er valt niets te lachen," zei hij kwaad. „Ik ben een **echte** reus. Maar... vanmorgen is alles ineens heel groot geworden. Nog veel groter dan ik ben."
„Wat zeg je me daar? Alles heel groot geworden? Dat is me helemaal niet opgevallen."
„Toch is het zo. Ik heb het duidelijk gezien. Alles, **alles** ging opeens heel hard groeien. En toen bleef het groot. En daardoor lijkt het net... (Bombong's stem begon te trillen) ...of ik erg klein geworden ben!"
Hij barstte in tranen uit.
„Kom kom," troostte Esmeralda, „misschien droom je maar."
„Hoe zou ik... zoiets vreselijks... kunnen dromen? Trouwens, ik heb... mezelf al geknepen... en ik wéét dat ik... wakker ben," snikte Bombong.
„Hier, jongen," zei de vlinder, „neem iets van dit, daar knap je van op." Ze reikte hem een druppel aan die nogal kleverig was, maar prima smaakte. Hij merkte nu hoe hongerig hij was na al deze sensatie.
„Nog een portie?" vroeg ze. „Er is genoeg, hoor."
Bombong vatte weer moed. „Je kunt toch vliegen? Zou je me straks thuis kunnen brengen? Als het niet te veel moeite is," zei hij beleefd.
„Dat hangt er vanaf. Woon je ver weg? Ik ben nog maar pas luchtvaardig, zie je? Van eethuisje naar eethuisje, dat lukt al aardig, maar een echte reis..."
„Laten we eerst kijken welke kant het op is," stelde hij voor. „Als ik het van boven kan zien, weet ik wel weer hoe ik hierheen kwam."
Esmeralda taxiede naar hem toe en zakte zover mogelijk door haar knieën. Hij klauterde op haar rug en hield zich goed vast. Ze liep een stukje en ging met haar neus in de wind staan. Een paar maal klapwieken... en ineens waren ze los.
„Daar heb je die rivier weer!" riep Bombong. „En ik herken die bergen daarnu ook. Daar was ik toen overheen gestapt. Dan moet mijn huis in die richting liggen!" Hij wees en was bijna naar beneden getuimeld. „Ja ja, stil maar," zei het toestel. „Eerst moet ik iets gaan gebruiken, hoor."
Ze daalde — heel kronkelig — en streek neer op de eerste de beste bloem.
„Jij ook wat?" vroeg ze.
„Ja graag," zei de passagier gehoorzaam. „Maar gaan we dan weer gauw verder?"
„Allicht!"
Maar nauwelijks waren ze weer in de lucht of zij ontdekte een schattig gelegenheidje waar ze al dágen niet geweest was.
„Ik hoef niet meer," zei Bombong lusteloos.
„Je weet **niet** wat je mist!" verklaarde zijn vliegtuig.
Dat zei ze ook in het vijfde, het zesde, het zevende en het achtste eethuisje. Bombong stapte niet eens meer af, en dacht: „Waar láát ze het allemaal? Op zo'n manier ben ik oud voordat ik thuiskom."
Met dat al maakten ze toch wel vorderingen. Toen de zon onderging, hadden ze het dal tenminste achter zich gelaten. Esmeralda echter had er voor vandaag genoeg van.
„In het donker vlieg ik niet," zei ze resoluut. „Morgen is er weer een dag. Ik ben óp. En alles is trouwens gesloten.
Ze maakten het zich gemakkelijk op een struik, wensten elkaar welterusten en wilden gaan slapen.
Plotseling hoorden ze een doordringende zangstem.
„O verdraaid!" kreunde Esmeralda. „Daar heb je **hem** ook weer!"

ONDER DE KAST

„Mag ik even in de reden vallen?" vroeg de tor. „Dat kasteel, waar je het over had..."
„Waar ik het topje van had gezien?"
„Ja precies. Dat was het huis van Mutar."
„Nou en? Dat kon **ik** toch niet weten?"
„Nee nou ja geeft niet laat maar."
„Waar was ik ook weer gebleven?" vervolgde Bombong. „ ja, we hoorden dus zingen..."

Tot de volgende week

DE SMURFJES

EN DIE AVOND...
SMURF! ZE ZIJN NU AL TERUG!
HEBBEN JULLIE WEL GESMURFT WAT IK JE GEZEGD HEB?
EEH...
NATUURLIJK, GROTE SMURF!
MOOI! 'T IS AL LAAT! IK GA SMURFEN!
WELTERUSTEN, GROTE SMURF!
IK VRAAG ME AF OF WE DAT GROEISMURFJE TOCH NIET IN DE WOESTIJN HADDEN MOETEN SMURFEN
SMURFERDESMURF! IK KAN NIET IN SLAAP KOMEN! IK GA 'N WANDELINGETJE SMURFEN!
ALLES IS RUSTIG!
FLAP FLAP FLAP
WAT IS DAT?
BRAK!!!
M-MAAR...MAAR WAT SMURFT ER ALLEMAAL? IK KAN BETER TERUG-SMURFEN!
!

en de KRAKOEKAS

DOOR PEYO

Een jong vogeltje vangt een druppeltje van het groeimiddel op en wordt een geweldig groot monster....

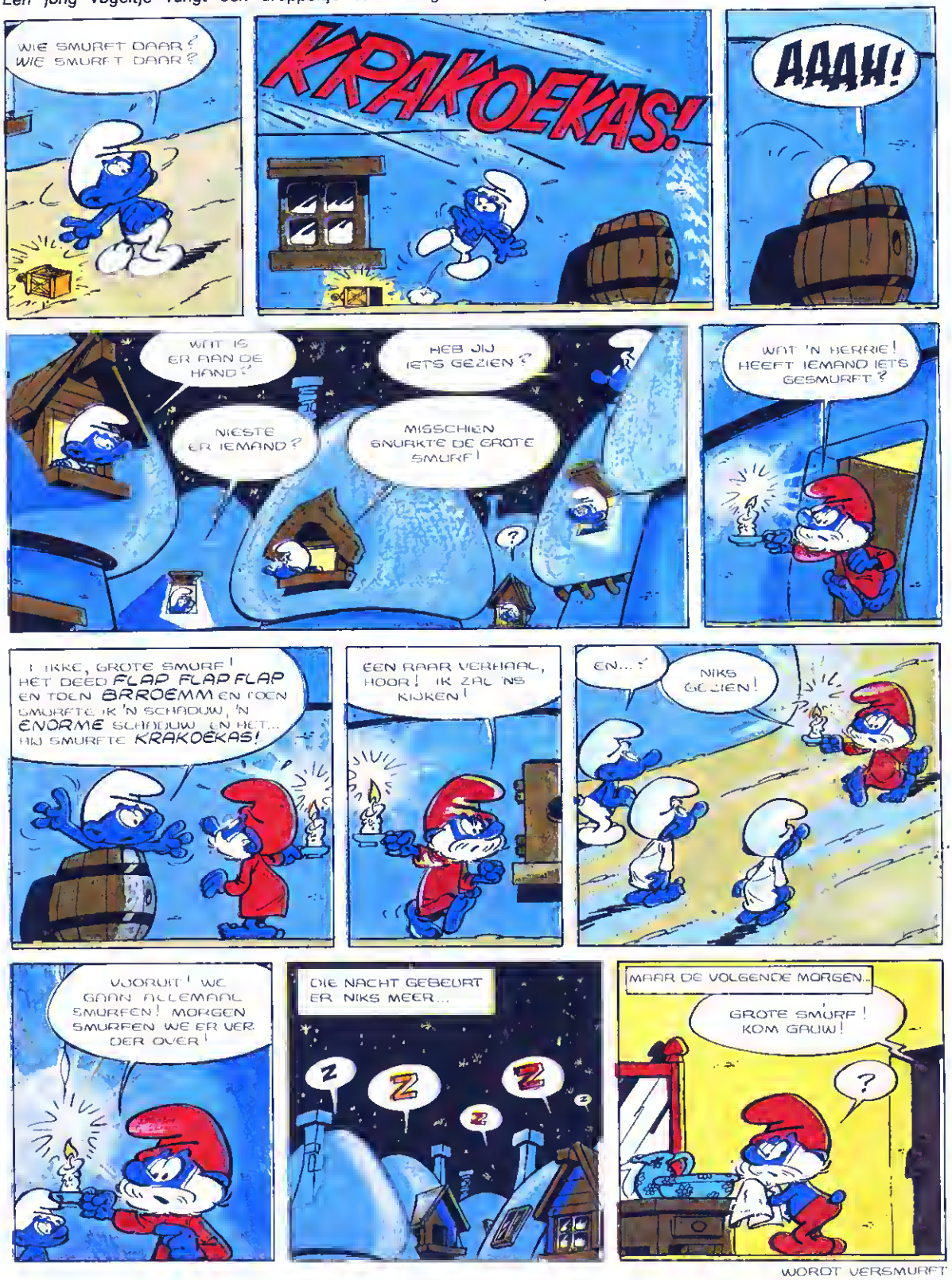

WORDT VERSMURFT

HET JONGETJE DAT NIET GROOT WILDE WORDEN

Geschreven door Renée H. L. van Hensbergen

Getekend door Henk Albers

Hé! Jij daar! Ken jij Peter Pan? Wendy, Jan en Chieltje van Dalen kennen hem wel. Peter Pan is een jongetje dat nooit ouder wordt en altijd vol zit met olijke streken. Hij is meestal in gezelschap van het elfje Rinkelbel en samen met de slimme jongens Fokkie, Robbie, Konijn en Tweelingen-Teddy wonen ze op Fantasia, een soort van Tovereiland, in een holle boom met allemaal geheimzinnige gangen. En... O ja... Peter Pan kan vliegen. Zou jij dat ook willen? Wendy, Jan en Chieltje van Dalen wel. Op een keer kregen ze een snufje toverpoeder van Rinkelbel en FLOEP daar gingen ze de lucht in!

Ze maken nu dikwijls tripjes naar Fantasia, midden in de nacht als Peter ze komt halen. Op het Tovereiland beleven ze de wonderlijkste avonturen met kapitein Haak, de boze zeerover en z'n knecht Vetje. Maar gelukkig weet Peter ze altijd op het laatste nippertje uit een gevaarlijke situatie te redden en dan gaan ze weer naar huis, naar bed. Vader en moeder Van Dalen willen hun kinderen nooit geloven als ze 's ochtends vertellen dat ze met Peter Pan zijn mee geweest. En toch is het heus, echt waar!

Maar vanavond zit Wendy al een hele tijd voor het raam van de kinderkamer in de avond te staren. Chieltje is bijna in slaap gevallen en Jan kijkt plaatjes in een sprookjesboek. Maar je kunt duidelijk merken dat ze allemaal op iets wachten... „Wat is Peter laat vanavond," zucht Wendy, „zo laat is hij anders nooit." Opeens klinkt er een zacht getinkel en daar strijkt Rinkelbel op de vensterbank neer. Maar wat is dat? Haar hemelsblauwe elfenoogjes zijn helemaal rood van het huilen. „Wat is er?" vraagt Wendy verschrikt. Chieltje wrijft de slaap uit z'n gezicht en Jan slaat vlug z'n boek dicht. „P-Peter is gevangen!" snikt Rinkelbel, „d-door een jongetje!" „Wat voor jongetje?" vraagt Jan. „H-hier vlakbij!" Daar begrijpt Chieltje nou niks van. Dat zo'n mooi elfje dat nog echt kan toveren ook, zo verschrikkelijk verdrietig kan zijn. Maar Wendy heeft de zaak al in handen genomen. „Kom mee juliet" zegt ze resoluut. „Jij wijst ons de weg, Rinkelbel!"

Rinkelbel snikt nog 'n beetje na en geeft de kinderen wat toverpoeder, zodat ze ook kunnen vliegen net als zij. Even later zweven ze met z'n vieren door de lucht. Het is al helemaal nacht. De lucht is donker en overal flonkeren kleine, gele sterretjes. „Waar is het?" vraagt Wendy. Rinkelbel wijst naar een huis, ergens beneden. Een huis met één verlicht raam. „Daar woont Paultje Bos," schreeuwt Jan. Jan kent Paultje Bos wel. Het is een heel gewoon jongetje, dat soms erg vervelend kan zijn, net als alle jongetjes. Waarom zou Paultje Peter Pan hebben gevangen? Voorzichtig dalen ze tot vlakbij het verlichte raam. Ze turen naar binnen en... ja hoor... daar ligt Peter helemaal vastgebonden en Paultje staat voor hem. Een kleine, rooie, stampvoetende Paultje. En als Rinkelbel en de kinderen heel goed luisteren kunnen ze horen wat hij roept. Want Paultje schreeuwt hard en het raam staat een klein beetje open. „Ik vind het gemeen!" schreeuwt Paultje. „Jij blijft altijd een kleine jongen en ik word later een ouwe meneer met een baard en dat wil ik niet! Ik wil ook altijd klein blijven!" „Raar!" denkt Wendy. „Hoe kan iemand dat nou willen. Het is toch enig om groot te worden. Dat Peter altijd een kleine jongen blijft... nou ja... daar is hij toch zeker Peter Pan voor." En Jan denkt: „Wat een onzin! Ik ga later een pijp roken, als ik groot ben!" En Chieltje denkt: „Als ik groot ben, kan ik zelf in het sprookjesboek lezen en hoef ik niet meer te wachten tot Wendy me voorleest! Fijn!" Rinkelbel huilt allang niet meer. Ze lacht haar eigen elfenlachje en tikt met haar zilveren stokje tegen het raam. Paultje kijkt verbaasd op. Hij wordt een beetje bang, want hij weet best dat het helemaal niet netjes is wat hij gedaan heeft. En nu komt er opeens een elfje dat echt toveren kan. Misschien verandert ze hem wel in een kikker... of... maar hij kan maar beter het raam open doen, anders wordt ze misschien nog bozer.

Dat doet hij dus. En niet alleen Rinkelbel, maar ook de kinderen Van Dalen komen zijn kamertje binnen. Wendy holt naar Peter toe en begint aan de touwen te rukken. De knopen gaan makkelijk los! „Dag Paultje," zegt Jan. „Ha Paultje," doet Chieltje vrolijk. Paultje is helemaal verlegen en kijkt beteuterd naar het elfje, Wendy, Jan, Chieltje en... Peter Pan. Want daar staat Peter en hij lijkt opeens veel groter dan toen hij nog vastgebonden was.

„Dat was niet zo leuk van je, Paultje!" zegt Peter. „Je had me toch ook gewoon kunnen vragen wat je wilde. Daar hoefde je me heus niet voor gevangen te nemen. Weet je echt wel zeker dat je altijd een kleine jongen wilt blijven? Dat kan best, maar dan moet je wel bij mij in Fantasia komen wonen. Ver van je vader, je moeder, je zusje en je vriendjes. Wil je dat graag, Paultje?" Arme Paultje. Weg bij z'n ouders, z'n zusje. Weg van z'n vriendjes van school, van alles eigenlijk. Ja natuurlijk... Fantasia is vast geweldig, maar toch... „Toe nou joh!" zegt Jan. „Wij beginnen gewoon later een patatkraam. Omstebeurt bakken en verkopen en wat we overhouden eten we zelf op!" Daar moet Paultje om lachen. „Nou," vraagt Peter, „wat doe je?" „Ik blijf hier," zegt Paultje. „En... eh... het spijt me!" „Mooi zo!" zegt Peter Pan. „Het is nu te laat om nog een tripje naar Fantasia te maken, maar morgen mag je mee. Alleen voor een bezoekje. Afgesproken!"

En even later vliegen ze weer door de nacht naar huis. Zoef! Naar binnen door het raam van de kamer van de kinderen Van Dalen. Chieltje en Jan vallen meteen in slaap, maar Wendy zwaait Peter en Rinkelbel na. En als ze nog even voor het raam blijft zitten, ziet ze hoe ergens in een huis vlakbij een lichtje uitgaat. In de jongenskamer van de familie Bos.

Hiawatha

BLE-KE-BE-VER - ZIEK- STOP-STUUR-
HAR-RE-WAR-MOES - STOP- GROE-TEN- STOP
ROOKSEINEN ZEGGEN OOM BLEKE
BEVER ZIJN ZIEK!
VADER!
ROOKSEINEN!
GAUW
LEZEN!

MIJ GAAN HARREWARMOES
HALEN BIJ MEDICIJNMAN! HIJ ZIJN
ENIGE DIE PLUKPLEK KENNEN!
EN WIE
BRENGEN HET
NAAR OOM
BLEKE BEVER?

JIJ BRENGEN DIT VLUG NAAR
ZIEKE OOM! HARREWARMOES
MOETEN HEM GENEZEN!
NATUURLIJK
HIAWATHA
WEER!

JIJ ONDERWEG GOED UITKIJKEN!
OPLETTEN BIJ STROOMVERSNELLING, UITSTAP-
PEN BIJ WATERVAL. EN NIET TREUZELEN!
JA VADER..JA VADER
..JA VADER...NEE VADER!

EN JIJ GROETEN DOEN
AAN OOM BLEKE BEVER EN TANTE
MINESOTA! EN JIJ GAUW
TERUG-
KOMEN!
MIJ ZULLEN BEST
DOEN, VADER!

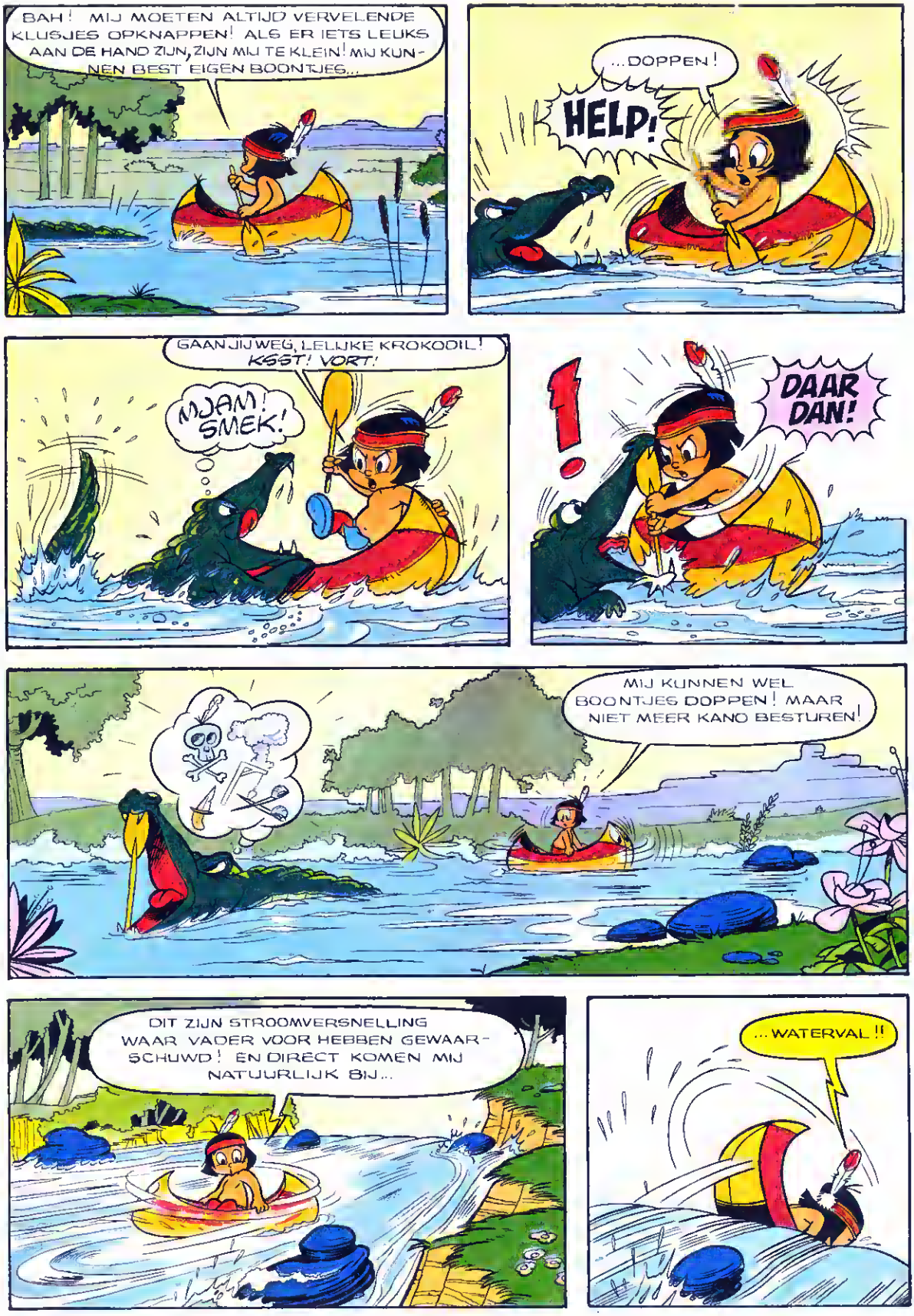
BAH! MIJ MOETEN ALTIJD VERVELENDE KLUSJES OPKNAPPEN! ALS ER IETS LEUKS AAN DE HAND ZIJN, ZIJN MIJ TE KLEIN! MIJ KUNNEN BEST EIGEN BOONTJES...
...DOPPEN!
HELP!
GAAN JIJ WEG, LELIJKE KROKODIL! KSST! VORT!
MJAM! SMEK!
!
DAAR DAN!
MIJ KUNNEN WEL BOONTJES DOPPEN! MAAR NIET MEER KANO BESTUREN!
DIT ZIJN STROOMVERSNELLING WAAR VADER VOOR HEBBEN GEWAARSCHUWD! EN DIRECT KOMEN MIJ NATUURLIJK BIJ...
...WATERVAL !!

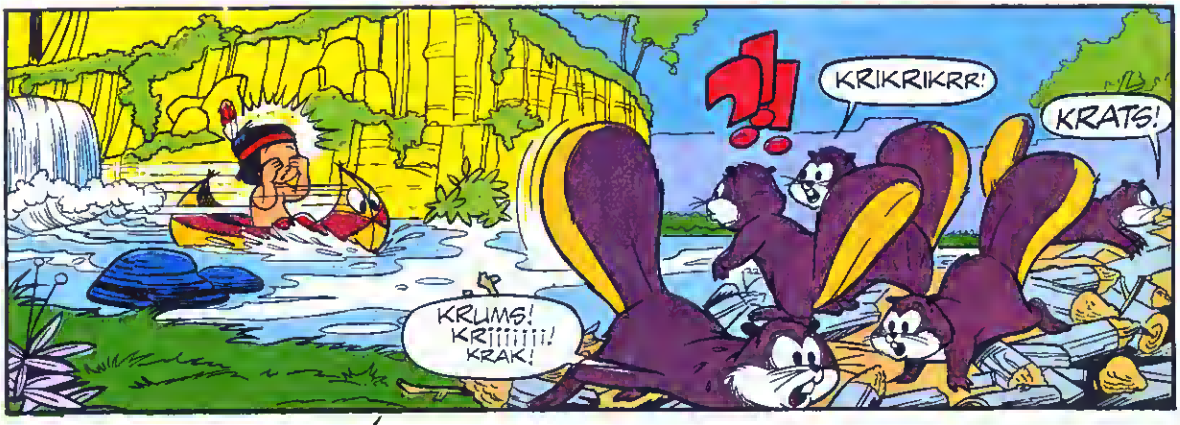
KRIKRIKRR!
KRATS!
KRUMS! KRIIIIIII! KRAK!

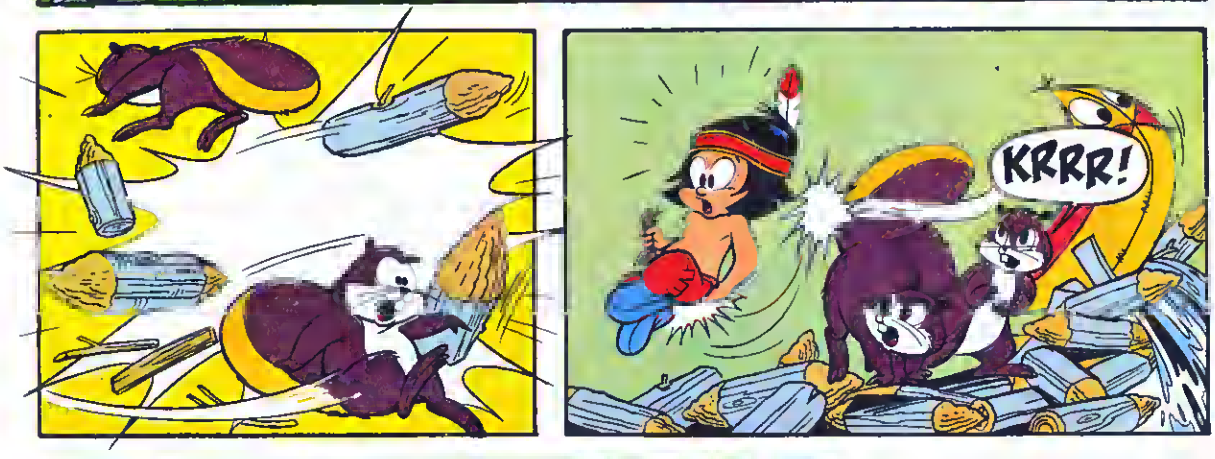
KRRR!

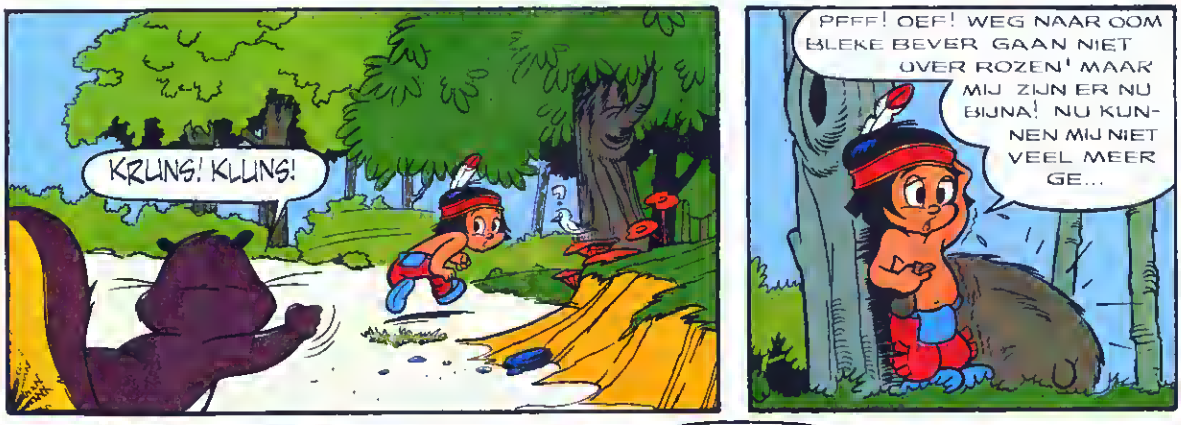
KRUNS! KLUNS!
PFFF! OEF! WEG NAAR OOM BLEKE BEVER GAAN NIET OVER ROZEN' MAAR MIJ ZIJN ER NU BIJNA! NU KUNNEN MIJ NIET VEEL MEER GE...

GRRRR!!
...BEREN!!
GROMMM!
NEE! HELP! GA WEG!!!

O-DAAR ZIJN DORP VAN OOM BLEKE BEVER! MISSCHIEN HOREN HIJ MIJ ALS MIJ HARD ROEPEN... HELP!!!

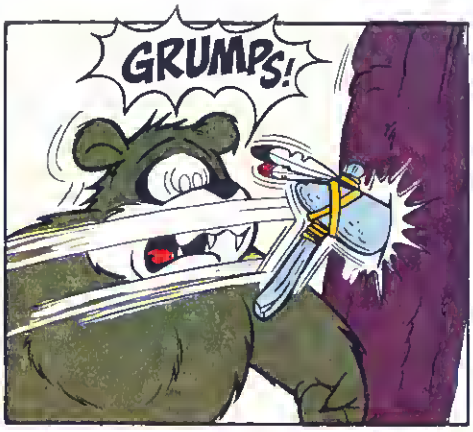
GRUMPS!

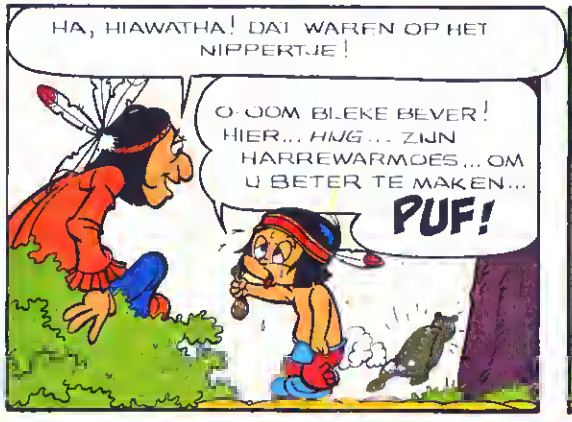
HA, HIAWATHA! DAT WAREN OP HET NIPPERTJE!
O-OOM BLEKE BEVER! HIER... HIJG... ZIJN HARREWARMOES... OM U BETER TE MAKEN...
PUF!

HAHA! MAAR MIJ ZIJN AL LANG NIET MEER ZIEK! MIJ HADDEN ALLEEN TEVEEL ONRIJPE APPELS GEGETEN! MAAR JIJ KUNNEN HARRE-WARMOES NAAR SUKKELENDE STIER BRENGEN!
HUH? SUH.. SUKKELENDE STIER? NOG VERDER..

MIJ GELOVEN MIJ KUNNEN HARRE-WARMOES BETER AAN HIAWATHA ZELF GEVEN! HIJ SCHIJNEN HET HET MEESTE NODIG TE HEBBEN!
UIT

Mickey Mouse het SCHOOTHONDJE

WAAR IS-IE?
PLUTO! HIER!
DAAR GAAT M'N LUIE LEVENTJE!
JIJ, DIE KANT! IK DEZE KANT! WE HEBBEN HEM ZO!
HIJ ZIT NATUURLIJK WEER ONDER Z'N DEKEN OP Z'N DUIM TE ZUIGEN!
PLUTO! KOM DAN!
VERRAAD!
IK HEB HEM, PROFESSOR!
MOOI ZO! DAN GAAN WE!
KOM, PLUTO! ZO ERG IS 'T NIET!
'T IS VOOR JE EIGEN BESTWIL, PLUTO!

HOU OP MET JANKEN, PLUTO!

LATER...
ZIEZO! WE ZIJN ER!

ELKE RECHTGEAARDE HOND TREKT NAAR DE WILDERNIS.
GRAUW!
JA, DAT VOEL IK!

LAAT HEM LOS, MICKEY! DAN KIJKEN WE WAT HIJ DOET!

MOET JE 'M ZIEN!

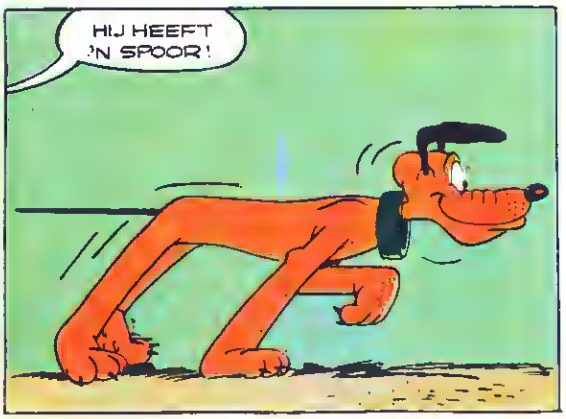
HIJ HEEFT 'N SPOOR!

IK GELOOF DAT HIJ ONS IETS PROBEERT TE VERTELLEN!
STAD

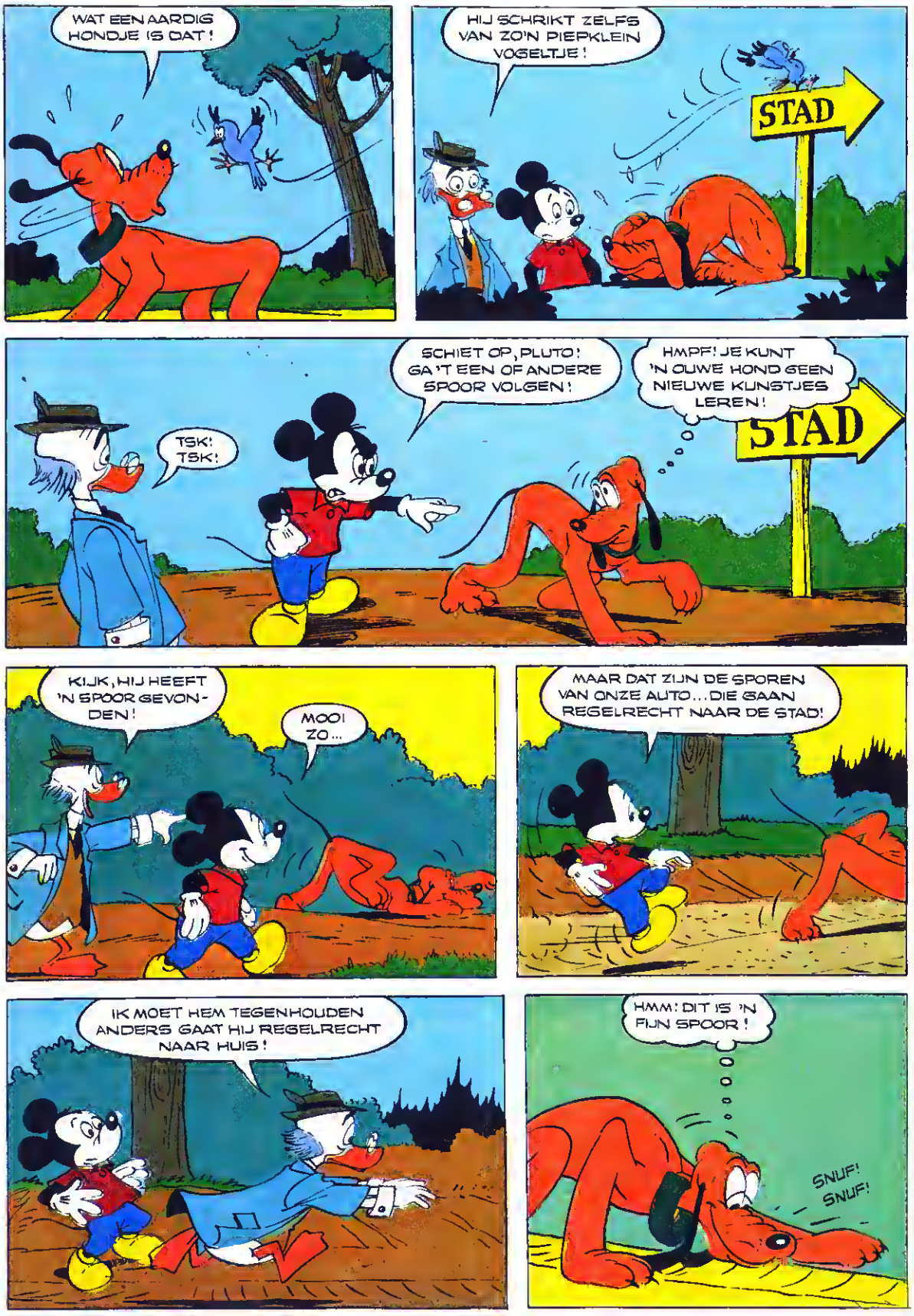
WAT EEN AARDIG HONDJE IS DAT!
HIJ SCHRIKT ZELFS VAN ZO'N PIEPKLEIN VOGELTJE!
STAD
SCHIET OP, PLUTO! GA 'T EEN OF ANDERE SPOOR VOLGEN!
HMPF! JE KUNT 'N OUWE HOND GEEN NIEUWE KUNSTJES LEREN!
TSK! TSK!
STAD
KIJK, HIJ HEEFT 'N SPOOR GEVONDEN!
MOO! ZO...
MAAR DAT ZIJN DE SPOREN VAN ONZE AUTO... DIE GAAN REGELRECHT NAAR DE STAD!
IK MOET HEM TEGENHOUDEN ANDERS GAAT HIJ REGELRECHT NAAR HUIS!
HMM! DIT IS 'N FIJN SPOOR!
SNUF! SNUF!

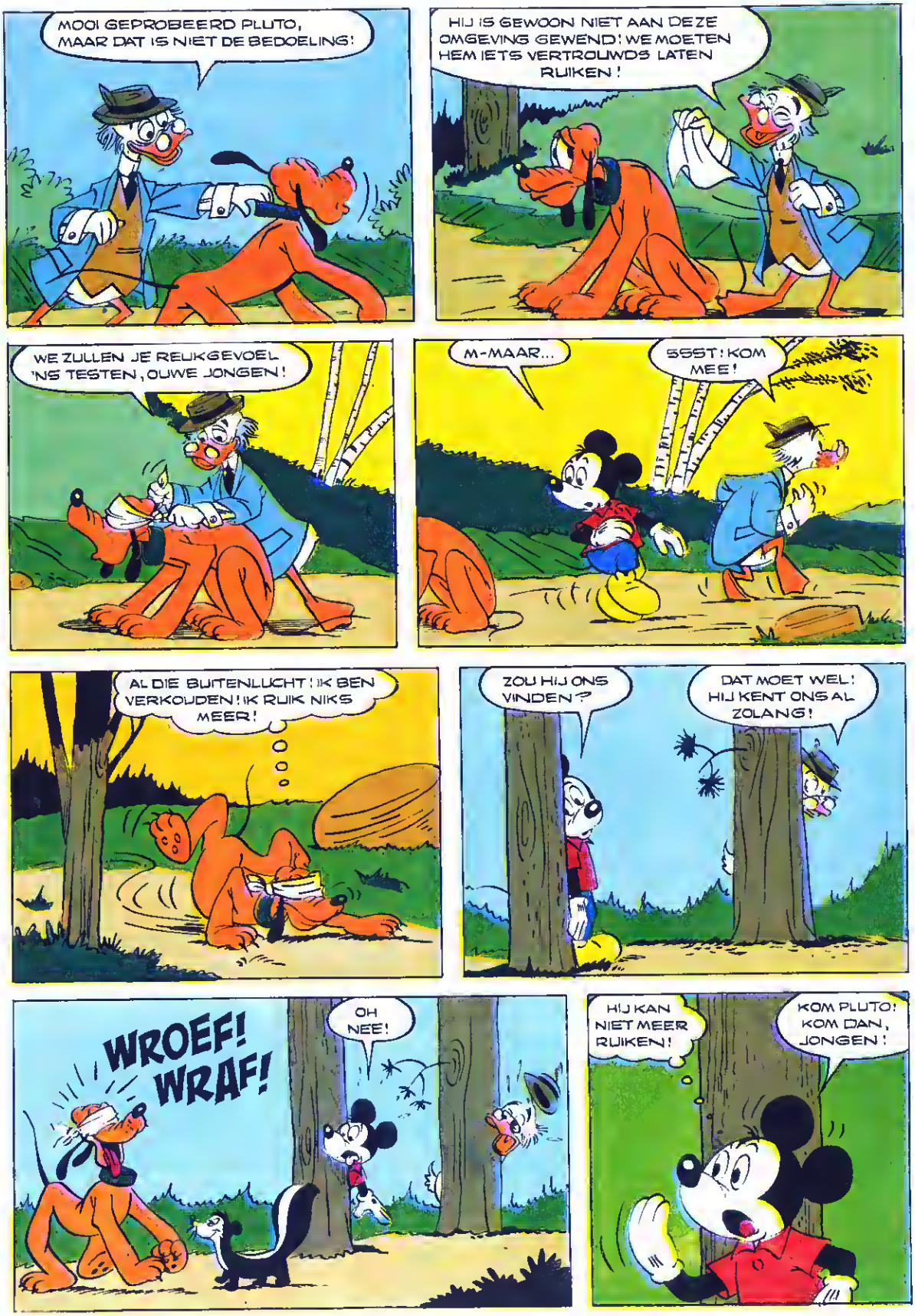
MOOI GEPROBEERD PLUTO, MAAR DAT IS NIET DE BEDOELING!
HIJ IS GEWOON NIET AAN DEZE OMGEVING GEWEND! WE MOETEN HEM IETS VERTROUWDS LATEN RUIKEN!
WE ZULLEN JE REUKGEVOEL 'NS TESTEN, OUWE JONGEN!
M-MAAR...
SSST! KOM MEE!
AL DIE BUITENLUCHT! IK BEN VERKOUDEN! IK RUIK NIKS MEER!
ZOU HIJ ONS VINDEN?
DAT MOET WEL! HIJ KENT ONS AL ZOLANG!
WROEF! WRAF!
OH NEE!
HIJ KAN NIET MEER RUIKEN!
KOM PLUTO! KOM DAN, JONGEN!

WAT EEN ALLERAARDIGST DIER! ZO ZIE JE NOG MAAR ZELDEN TEGENWOORDIG!
DAAR KOMT-IE!
VLUG! DEZE BOOMSTAM IN!
OPSCHIETEN!
ALS PLUTO ONS HIER VINDT... HIJ PROBEERT HET IN IEDER GEVAL!
OEI! IK ZIT VAST!
IK OOK!
WAAR ZOU IK TOCH ZIJN?
IK LAAT 'M MAAR GAAN! ZO'N AARDIGE HOND HEB IK NOG NOOIT GEZIEN!
IK HOOP DAT ER GEEN WILDE DIEREN IN DE BUURT ZIJN!

ALS IK ZE VIND, MAG IK MISSCHIEN EINDELIJK NAAR HUIS!

DIE BLINDDOEK DOET ME DE DAS OM!

BOINK!

WAAR HANGEN ZE TOCH UIT?

PLUTO! GA HULP HALEN!

GRAUW! WROEF!

LOPEN, OTTO! HIJ HERKENT ONS NIET!

VLUGGER, OTTO! VLUGGER!

GRRR!

STIL MAAR, PLUTO! BLIJF JIJ MAAR 'N SCHOOTHONDJE!

SCHIET OP MET BELLEN, MAX!

HALLO! MET DE HOUTHAKKER? IK HEB HIER EEN SPOEDGEVAL...

DAAR ZIT NATUURLIJK WAT IN...

WAT? NEE, U KUNT DE JONGENS NIET LENEN! EN TOBBER OOK NIET!

BASTA!

WAUW!

FIJN DAT JE THUISBENT, DONALD! KOM JE OOK OP M'N FEESTJE?

DIE MALLE OOM DAGOBERT! HIJ WILDE DAT IK Z'N HUIS SCHOONMAAKTE VOOR DE BEZOEKERS UIT RIPISTAN... BELACHELIJK!

M-MAAR... IK GEEF 'N FEESTJE VOOR ZE!

JIJ OOK AL!

WAAROM NIET! ZE WILLEN BESLIST EEN ZORGZAME VROUW OM ZICH HEEN!

HALLO, ALLEMAAL!

WAT MOET JE?

IK WIL JE BEZEM LENEN! IK GA M'N HUIS OPRUIMEN VOOR DE BEZOEKERS UIT RIPISTAN!

IK WED DAT ZE BELANGSTELLING HEBBEN VOOR DE EENVOUDIGE MANIER WAAROP IK LEEF!

LIEVE HELP! DAT WORDT OORLOG!

Rakker

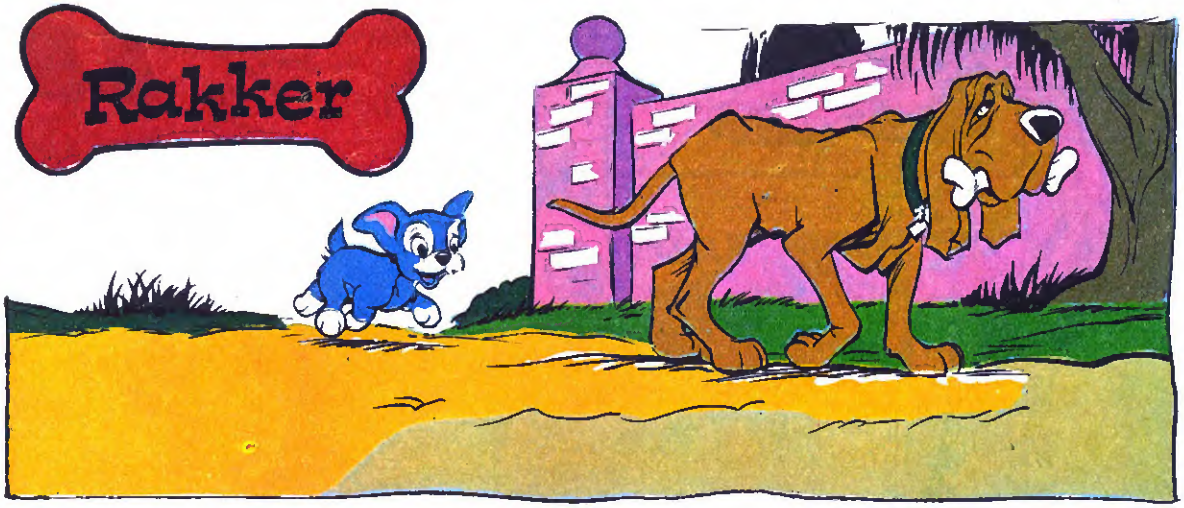

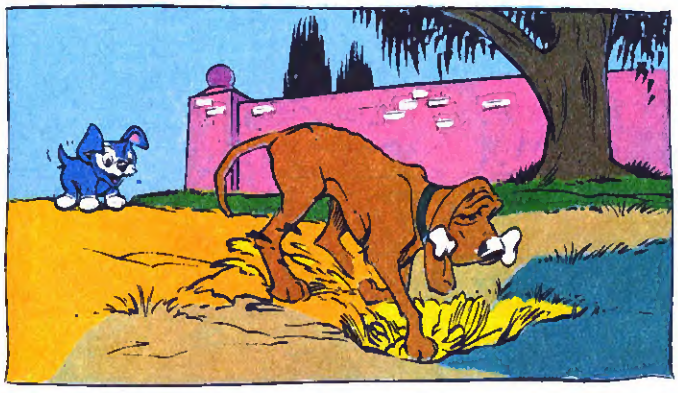

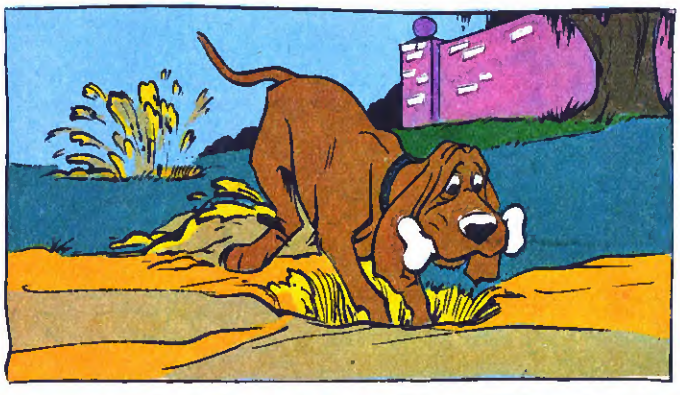

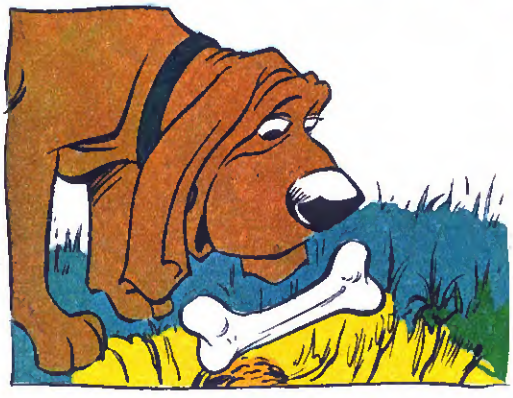

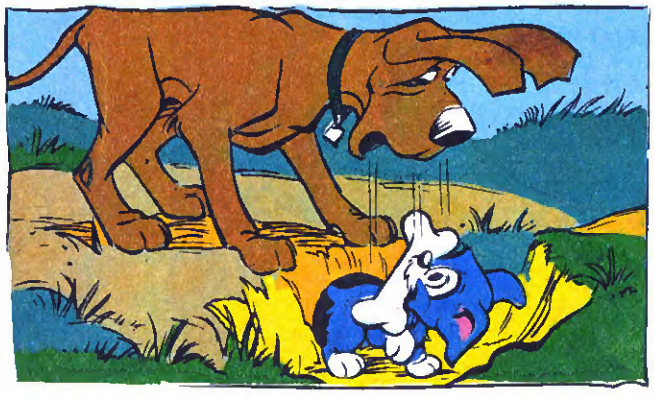

PIPO in

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

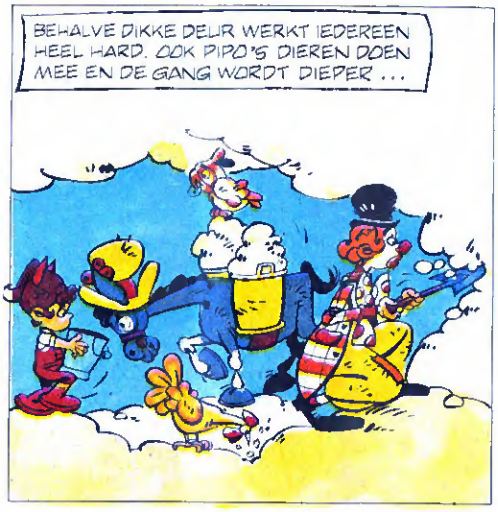

Smulgarije

TERWIJL PIPO DE LAATSTE RIJST OPZIJ DUWT, RENT EEN SMULGAAR WEG . . .
OS OS !
PUF PUF
WAKEF

. . . OM TERUG TE KEREN MET EEN AANTAL LUILEKKERLANDGENOTEN . . .
WAT EEN RARE . . .
WAT EEN RARE . . .

OS OS, HET BENNE ARME, HONGERIGE DUNNERTJES!
NOU ZEG . . .
HIHIHI, NIET KIETELEN . . .
NIET VET OP DE BOTJES . . .
MAGER-MENSE . . .
BIG !
KIJKEN !

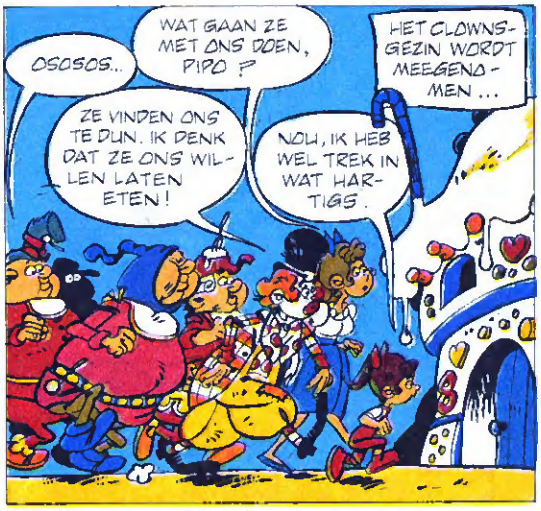
OSOSOS . .
WAT GAAN ZE MET ONS DOEN, PIPO ?
ZE VINDEN ONS TE DUN. IK DENK DAT ZE ONS WILLEN LATEN ETEN !
HET CLOWNS-GEZIN WORDT MEEGENOMEN . . .
NOU, IK HEB WEL TREK IN WAT HARTIGS .

HIER, LEKKER HAPPIE NEMEN, DUNMANS! DOE MAAR FIJN!
PIPO, WAT IS HET ?
ZAL VAN OPKNAPPEN, STAKKERD.
ONS ZIJN GOED !

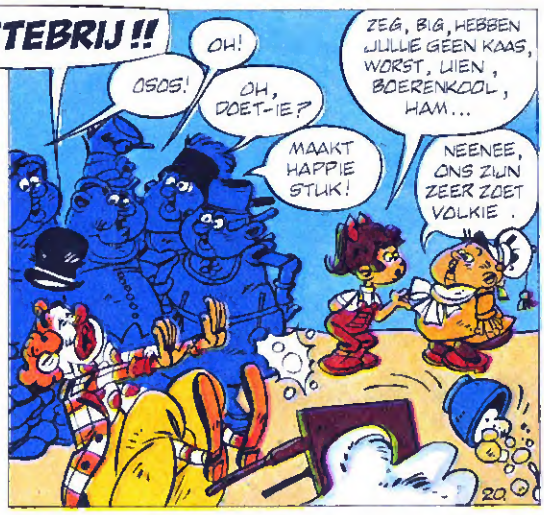
RIJSTEBRIJ !!
OH!
OSOS!
OH, DOET-IE ?
MAAKT HAPPIE STUK!
ZEG, BIG, HEBBEN JULLIE GEEN KAAS, WORST, UIEN, BOERENKOOL, HAM . . .
NEENEE, ONS ZIJN ZEER ZOET VOLKIE .

WORDT VERVOLGD

Donald Duck. Uitgave van De Geïllustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 30 cent per week of ƒ 3,90 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 40 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729765. **Girobetaling:** indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsoverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck**, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 7 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1970 Walt Disney Productions

DIT JEUGDTIJDSCHRIFT MORELE EUROPRESSJUNIOR CODE WOUDT ZICH AAN DE